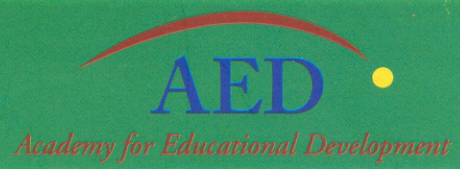

ផ្នែក កែលម្អការចិញ្ចឹមមាន់ជនបទ
 ដប់ស្ថាប័នការគ្រប់គ្រងវិជ្ជាសាស្ត្របក្សី

**ចិញ្ចឹមមាន់
 ដោយជីវសន្តិសុខ**

**ការចិញ្ចឹមមាន់គោរព
 លក្ខណៈរូបពេទ្យ**

អ្នកនិពន្ធ: **ក្រុមការងារ សែលអាគ្រីត**

មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ការចិញ្ចឹមសត្វ និងកសិកម្ម "សែលអាគ្រីត"

ទូរស័ព្ទ : ០២៣ ២២៣ ៦៤០

Email: celagrid@celagrid.org

Homepage : www.celagrid.org

ថ្ងៃទី ០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨

© មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ការចិញ្ចឹមសត្វ និងកសិកម្ម "សែលអាគ្រីត" ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃសៀវភៅ
"កែលំអការចិញ្ចឹមមាន់នៅជនបទ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងជំងឺផ្តាសាយបក្សី" សូមរក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។
រាល់ការបោះពុម្ពបន្ថែមត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពី សែលអាគ្រីត ។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ក្រុមការងារគ្រប់គ្រងនៃមជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ការចិញ្ចឹមសត្វ និងកសិកម្ម (សែលអាក្រីត) សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ស្ថាប័ន អង្គការ និងបុគ្គល ដូចមានរាយឈ្មោះខាងក្រោមនេះ ដែលបានចូលរួមវិភាគទានជាថវិកា ស្មារតី និងបច្ចេកទេស ធ្វើឱ្យការបោះពុម្ពសៀវភៅទទួលផ្ទៃផ្កា សំរាប់ផ្តល់ជាគោលគ្រឹះសំខាន់ៗដល់អ្នកអភិវឌ្ឍន៍ អ្នកផ្សព្វផ្សាយ ភ្នាក់ងារពេទ្យសត្វ និង ពេទ្យសត្វភូមិ យកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ ដល់កសិករចិញ្ចឹមមាន់ខ្នាតតូចជាលក្ខណៈគ្រួសារ នៅកម្ពុជា ។

- អង្គការហេហ្វី-កម្ពុជា ដែលបានផ្តល់ជាថវិកាសំរាប់អនុវត្តគម្រោង ចិញ្ចឹមមាន់ដោយជីវសន្តិសុខនៅក្នុងខេត្តចំនួន ១០ នៃប្រទេសកម្ពុជា និងថវិកាសំរាប់ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ ជាពិសេសលោកសេន សុវណ្ណ ដែលបានផ្តល់ជាមតិ យោបល់ និងបទពិសោធន៍បច្ចេកទេសនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។
- អង្គការ អេ អ៊ី ឌី (Academic for Educational Development) ទទួលថវិកាផ្ទាល់ ពីយូអេសអេអាយឌី (USAID) ជាពិសេស អ្នកស្រី អាំងយេលីក ស្ទីត បានសហការណ៍ជាមួយសែលអាក្រីត ក្នុងការអនុវត្តគម្រោងចិញ្ចឹមមាន់ដោយជីវសន្តិសុខ នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន ២៨ នៅខេត្តតាកែវ កណ្តាល និងពោធិសាត់ រួមទាំងថវិកាសំរាប់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះឡើង ។
- កសិករគោលដៅទាំងអស់នៅតាមបណ្តាលខេត្ត ដែលបានចូលរួមអនុវត្តគម្រោងចិញ្ចឹមមាន់ ដោយជីវសន្តិសុខ ផ្តល់ជាបទពិសោធន៍មួយផ្នែក នៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។
- បុគ្គលិក សែលអាក្រីត ដែលបានធ្វើការស្រាវជ្រាវ ផ្តល់ជាទិន្នន័យគ្រឹះ និងចូលរួមផ្តល់មតិយោបល់ដល់ការផលិតសៀវភៅនេះ ។

វ.ព.ប.ក AIDOC
Code: <u>230-006</u>
Date: _____
Donated by: _____

មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ការចិញ្ចឹមសត្វ និងកសិកម្ម (សែលអាក្រីត)

អារម្ភកថា

សៀវភៅនេះ បានចងក្រងឡើង ក្នុងគោលបំណងផ្តល់ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹងដល់អ្នកផ្សព្វផ្សាយ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ពេទ្យសត្វភូមិ និងកសិករដែលចេះអានអក្សរ ដើម្បីកែលម្អការចិញ្ចឹមមាន់ ជាលក្ខណៈគ្រួសារ នាពេលបច្ចុប្បន្ន ក្នុងខណៈដែលជំងឺផ្តាសាយបក្សី បាននិងកំពុងយាយីយ៉ាងខ្លាំងមក លើវិស័យចិញ្ចឹមបក្សី ព្រមទាំងបានសម្លាប់ជីវិតមនុស្ស រួមទាំងមនុស្ស ៦នាក់នៅកម្ពុជា ។ បច្ចេកទេសនៅក្នុង សៀវភៅនេះ ជាការចងក្រងលទ្ធផលពិសោធន៍ស្រាវជ្រាវ និងការធ្វើបង្ហាញលើការចិញ្ចឹមមាន់ដោយ ជីវសន្តិសុខជាមួយសហគមន៍ ។ ផ្នែកមួយនៃសៀវភៅនេះ ត្រូវបានដកស្រង់ចេញ ពីបទដ្ឋានអនុវត្ត បច្ចេកវិទ្យា ដែលក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ បានយល់ព្រមដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ។ រូបថតបង្ហាញ ពីរោគសញ្ញានៃជំងឺផ្តាសាយបក្សី មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិ ឬជាការថតផ្ទាល់របស់សែលអាត្រីតទេ រូបថតទាំងនេះ បានដកស្រង់ចេញពីបទបង្ហាញរបស់នាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាលនៅក្នុងសិក្ខាសាលា ជាតិមួយ នៅថ្ងៃទី ២៨-២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៦ នៅសណ្ឋាគារ ហ៊ុម៉ាវ៉ារី នាទីក្រុងភ្នំពេញ ។

សៀវភៅនេះ បង្ហាញពីបច្ចេកទេសនៃការចិញ្ចឹមមាន់តាមលក្ខណៈជីវសន្តិសុខ ការថែរក្សា ការផ្សំចំណី និងផ្តល់ចំណី ប្រភព និងប្រភេទចំណី ធាតុផ្សំគីមី និងប្រភេទចំណីសំរាប់កូនមាន់ មាន់ជំទង់ និងមេមាន់ ជំងឺមាន់សំខាន់ៗ រួមបញ្ចូលទាំងជំងឺផ្តាសាយបក្សី សំរាប់យកទៅបណ្តុះបណ្តាល និងធ្វើបង្ហាញដល់កសិករ ចិញ្ចឹមមាន់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ សំរាប់អនុវត្តដើម្បីបង្កើនផលិតភាពមាន់ និងធានាសុវត្ថិភាព ដល់សុខភាព គ្រួសារកសិករ ។

**បណ្ឌិត ខៀវ ប៊ុន
នាយក**

មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ការចិញ្ចឹមសត្វ និង កសិកម្ម (សែលអាត្រីត)

កម្ពុជា

មាតិកា

វគ្គប្រយុទ្ធនៃការចិញ្ចឹមមាត់នៅជនបទ និងផលប្រយោជន៍ ៣

១. សេចក្តីផ្តើម ៤

 ១.១. ស្ថានភាព និងឧបសគ្គ នៃការចិញ្ចឹមមាត់នៅជនបទ ៤

 ១.២. ផលប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមមាត់ ៥

វគ្គពីរ ជំងឺបក្សីសំខាន់ៗ និងផ្កាសាយបក្សី ៦

២. ជំងឺបក្សីសំខាន់ និងផ្កាសាយបក្សី ៧

 ២.១. ជំងឺញ្ចុះកោស ៧

 ២.២. ជំងឺអុកមាត់ ៨

 ២.៣. ជំងឺអាសន្នរោគមាត់ ៩

 ២.៤. ជំងឺបរាសិករណីមាត់ ១០

 ២.៥. ជំងឺផ្កាសាយបក្សី ១៣

៣. ការការពារជំងឺ ១៦

 ៣.១. ការធ្វើប៉ាកសំទៅ ១៦

 ៣.២. យុទ្ធសាស្ត្រនៃការគ្រប់គ្រងជំងឺ ១៦

វគ្គបី ការគ្រប់គ្រង និងថែទាំមាត់ ១៧

៤. ការគ្រប់គ្រង និងថែទាំមាត់ ១៨

 ៤.១. ការរៀបចំកន្លែងចិញ្ចឹម ១៨

 ៤.២. របច្ឆិកសន្តិសុខ ១៩

 ៤.៣. ការគ្រប់គ្រង និងផ្តល់ថ័ណី ២១

វគ្គបួន អាហារអូបត្តម្ភ និងការផ្សំបំណីមាត់ ២៤

៥. អាហារអូបត្តម្ភសំរាប់មាត់ ២៥

 ៥.១. ជីក ២៥

 ៥.២. ថាមពល ២៥

៥.៣. ជាតិសាច់ (ប្រូតេអ៊ីន)	២៦
៥.៤. ជីវជាតិ (វីតាមីន)	២៧
៥.៥. សារធាតុរ៉ែ (មីណេរ៉ាល់)	២៨
៦. ការផ្សំ និងផ្តល់ចំណីសំរាប់មាន់	២៩
៦.១. វត្ថុធាតុដើមសំរាប់ចំណីមាន់	២៩
៦.២. របៀបលាយចំណី	២៩
៦.៣. ការរក្សាទុកចំណី	២៩
៦.៤. ការផ្សំ និងផ្តល់ចំណីដល់កូនមាន់	៣០
៦.៥. ការផ្សំ និងផ្តល់ចំណីសំរាប់មាន់ធំ	៣១
៦.៦. ការផ្សំ និងផ្តល់ចំណីសំរាប់មេមាន់ (មាន់ពេទ)	៣២
៦.៧. ការផ្តល់ឱ្យចំណីដល់មាន់	៣២
៧. ការកត់ត្រា	៣៣
វគ្គប្រាំ ផលិតកម្មចំណីក្នុងស្រុកសំរាប់មាន់	៣៥
៨. ការផលិតចំណីក្នុងស្រុកសំរាប់មាន់	៣៧
៨.១. ការចិញ្ចឹមជន្លូន	៣៧
៨.២. ការបង្កើតកេរណ្យូរ និងសក្ខីភ័ក្តិ	៣៩
៨.៣. ការផលិតកេរណ្យូរ	៤១
៨.៤. ការដាំត្រកួន	៤២

វគ្គ មួយ
ការចិញ្ចឹមមាន់នៅជនបទ និងដំណើរការយោង

ការចិញ្ចឹមមាន់នៅខេត្តបន

១. សេចក្តីផ្តើម

តាមការធ្វើអង្កេតថ្មីនេះ ដោយសែលអាគ្រីតនៅខេត្ត-ក្រុងចំនួន ១៨ នៅប្រទេសកម្ពុជា កសិករ ៩០ភាគរយ ចិញ្ចឹមមាន់ជាមធ្យម ១៣ក្បាលក្នុងមួយគ្រួសារ ដែលក្នុងនោះ ៨០ភាគរយ ចិញ្ចឹមមាន់លែងទាំង ស្រុង ដោយមានវិធានការគ្រប់គ្រង និងថែទាំតិចតួចបំផុត ។ នេះជាទំនាមទំលាប់ពីបុរាណកាលតៗគ្នាមក តែបច្ចុប្បន្ននេះ ការផ្ទុះឡើងនៃជំងឺផ្តាសាយបក្សី ទោះបីតែកើតមាននៅក្នុងខេត្ត-ក្រុងមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ បាន ធ្វើឱ្យបាត់បង់ជីវិតមនុស្សចំនួន ៦នាក់ ហើយការព្រួយបារម្ភខ្លាំងបំផុតនោះ គឺការឆ្លងរាលដាលជំងឺនេះ ពីមនុស្ស មួយទៅមនុស្សមួយទៀត ដែលជាផលអាក្រក់មួយសំរាប់មនុស្សជាតិទាំងមូល ។

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជា ក៏ដូចជាប្រទេសដទៃទៀត បាន នឹងកំពុង រួមដៃគ្នាជាមួយ ភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍ ស្វែងរកយុទ្ធសាស្ត្រសមស្រប និងវិធានការចាំបាច់ដើម្បីបង្ការស្តារតំរូវភយន្តរាយនៃជំងឺ ផ្តាសាយបក្សី ។ ជាវិធានការណ៍ដំបូង ភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍បានផ្តោតយុទ្ធសាស្ត្រក្រើនរំលឹកឱ្យមានការប្រុង ប្រយ័ត្នពីសំណាក់ អ្នកចិញ្ចឹមបក្សី ដូចជាការធ្វើអាណាម័យក្រោយបានប៉ះពាល់បក្សី ការសំអាតទ្រុងសត្វ ការចិញ្ចឹមសត្វដោយឡែកពីគ្នា ការបង្ការបក្សីឱ្យឆ្ងាយពីគ្នា ១៤ថ្ងៃ ការចំអិនបក្សីឱ្យឆ្អិនល្អ ។ល។ សែលអាគ្រីតយល់ថា យុទ្ធសាស្ត្រដែលធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរអកប្បកិរិយានៃការចិញ្ចឹមបក្សីនៅជនបទនោះ ត្រូវផ្សារភ្ជាប់គ្នាជាមួយការធានា និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលតាមរយៈការកែលំបច្ឆេកទេសនៃការចិញ្ចឹមមាន់ ហើយទន្ទឹមនេះ ដាក់បញ្ចូលវិធានការធានា ដើម្បីបង្ការជំងឺផ្តាសាយបក្សី ។ យើងនឹងធ្វើការបកស្រាយ បច្ឆេកទេសកែលំអការចិញ្ចឹមមាន់ជនបទនេះ ជាលំដាប់លំដោយ នៅតាមវគ្គទាំងប្រាំបីដែលបានចែងក្រុងនៅក្នុង សៀវភៅនេះ ។

១.១. ស្ថានភាព និងឧបសគ្គ នៃការចិញ្ចឹមមាន់នៅខេត្តបន

មាន់ពូជក្នុងស្រុក ជាទូទៅមានទីផ្សារល្អ និងមានតម្លៃខ្ពស់ប្រៀបជាមួយមាន់ពូជនាំចូល ជាពិសេស ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧-២០០៨ តម្លៃមាន់រស់ពូជក្នុងស្រុកនៅតាមភូមិ គឺ ១២០០០ រៀលក្នុងមួយគីឡូក្រាម ។ ដូច្នេះ កសិករមួយគ្រួសារ ដែលចិញ្ចឹមមាន់ជាមធ្យម ៧-១០ក្បាល ផលិតបានកូនមាន់ ៣-៥សំបុកក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលមានអត្រារស់ ៨០-៨៥ភាគ អាចផលិតមាន់សាច់ ២៤០គីឡូក្រាម អាចផ្តល់ជាប្រាក់ចំណូល ២.៩